

Manus – «Hellighet»

Mann:

Du har sikkert hørt ordet «hellig» før, eller kanskje sunget det i kirka en gang eller to.

Og for folk flest er dette bare koblet til å være en moralsk god person.

Så Gud er hellig fordi han er moralsk perfekt.

Dame:

Ja, det er en del av det.

Men i Bibelen er hellighet enda større og rikere.

Det beskriver egentlig at Gud er den kreative kraften bak hele universet.

Han er det eneste vesenet med kraft til å skape en verden fylt av en slik skjønnhet og liv.

Alle disse egenskapene gjør Gud helt enestående, som er det ordet «hellig» betyr.

En nyttig måte å tenke på Guds hellighet er ved å bruke sola som en metafor.

Sola er unik, i hvert fall vårt solsystem, og den er skikkelig kraftig.

Den er kilden til alt det vakre livet på planeten vår.

Så du kan si at sola er «hellig.»

Og du kan faktisk ta metaforen enda lenger og si at området rundt sola også er hellig.

Mann:

Ja, for jo nærmere du kommer sola, dess mer intens blir den.

Dame:

Nettopp.

Den samme kraften og godheten som skaper alt liv er også farlig.

Altså, hvis du kommer for nær sola utsletter den deg.

Og akkurat det samme paradokset gjelder i sentrum av Guds egen hellighet, for om du er uren, er nærværet hans farlig for deg.

Ikke fordi det er så ondt, men fordi det er så godt!

Første gang vi ser dette paradokset ved Guds hellighet er i historien om Moses og den brennende busken.

Mann:

Gud ber Moses ta av seg sandalene fordi han står på hellig grunn.

Og Moses dekker til ansiktet sitt i frykt og Gud sier, «Hei, ikke kom nærmere.»

Det er intenst.

Dame:

Faktisk blir denne intensiteten i Guds hellighet utforsket mer i fortellingene om Israels tempel, som var hovedsete for Guds hellige nærvær.

Midt i tempelet var det et rom som ble kalt det aller helligste.

Det var et hotspot for Guds nærvær.

Om du er en israelitt som lever i området rundt templet eller en prest som jobbet i selve templet, er du i nærheten av Guds hellige nærvær, og det er farlig.

Mann:

Ja, det der er et problem.

Så hvordan skal det liksom funke?

Dame:

Jo, i Bibelen er løsningen at du må bli ren.

Mann:

Sånn moralsk ren?

Dame:

Ja. Og det er lett nok å forstå, men Bibelen bruker mye tid på å snakke om en annen slags renhet, å være rituelt ren.

Det er en tilstand hvor du distanserer deg selv fra alt som har med død å gjøre, som å røre ved folk med hudsykdommer eller lik, og til og med visse kroppsvæsker.

Alle disse tingene gjør deg uren.

Å bli rituelt uren er ikke nødvendigvis synd.

Det som er galt, er å valse inn i Guds nærvær når du er uren.

Så det er derfor Gud ga israelittene tydelige instruksjoner for å vite når de var urene, og steg å ta for å bli rene, slik at de kunne gå inn i templet igjen.

Mann:

Det er det 3. Mosebok handler om.

Dame:

Stemmer. Men det slutter ikke der.

Hellighet utvikles videre

Senere i Bibelen, er det en veldig interessant historie om en profet som heter Jesaja.

Han har et sprøtt syn hvor han er i templet og han er midt i Guds nærvær.

Han blir fullstendig skrekkslagen.

Mann:

Ja, han kjenner reglene – han skal egentlig ikke være der!

Og han er redd for å bli tilintetgjort.

Dame:

Så kommer en vill skapning kalt en serafim.

Mann:

Ja, det er en vill skapning.

Dame:

Jepp.

... den flyr over med glødende kull og svir leppene til Jesaja med kullbiten og sier noe veldig rart:

«Din skyld er tatt bort og din synd er sonet.

Mann:

Så på en eller annen måte gjør det glødende kullet Jesaja ren.

Dame:

Ja, det er utrolig, fordi vanligvis når du rører noe urent, overføres det urene til deg.

Men nå introduseres en ny tanke: denne kullbiten, denne svært hellige og rene tingen rører Jesaja og overfører sin renhet til han.

Jesaja blir ikke tilintetgjort av Guds hellighet—han blir forvandlet av den.

Følgene av dette er enorme.

Men det er enda en utvikling, og denne gangen fra en annen profet, Esekiel.

Han har et syn hvor han står ved templet og han ser vann som renner ut fra det.

Og det vannet blir til en bekk som igjen vokser til en dyp elv som begynner å flyte gjennom ørkenen, og som etterlater seg en rekke grønne trær. Så flyter det inn i Dødehavet og gjør alt friskt og levende.

Mann:

Så i stedet for å først bli ren og så gå inn i templet, kommer Guds hellighet her ut fra templet og gjør ting rene og gir dem liv.

Hva betyr alt det her?

Dame:

Det vet vi ikke, ikke før vi møter denne mannen, Jesus.

Han hevder at han oppfyller alle disse gamle synene, men på overraskende nye måter.

Jesus gikk rundt omkring og berørte mennesker som var urene: folk med hudsykdommer, en kvinne med kronisk blødning, døde mennesker.

Og når han berører dem burde urenheten deres blitt overført til Jesus, men i stedet blir renheten til Jesus overført til dem og han helbreder faktisk kroppene deres.

Mann:

Jesus er som den hellige kullbiten i Jesajas syn.

Dame:

Nettopp. Og Jesus hevdet at han var den menneskelige kroppsliggjøringen av Guds egen hellighet, og at han og etterfølgerne hans nå var Guds tempel. Gjennom dem skulle Guds hellige nærvær gå ut i verden og bringe liv, helbredelse og håp.

Så det er derfor Jesus sa at etterfølgerne hans har strømmer av levende vann som flyter ut fra de.

Mann:

Så nå er vi midt i vår del av historien, men hvor ender alt dette?

Dame:

De siste sidene av Bibelen avsluttes med et siste syn om Guds hellighet.

Denne gangen skjer det med en fyr som heter Johannes.

I synet han har, ser vi hele verden skapt på ny. Og hele jorda har blitt Guds tempel.

Og der strømmer Ezekiels elv ut fra Guds nærvær. Den skyller over hele skapelsen og fjerner all urenheter og gjenoppliver alt.